

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814207112
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814207112.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov - matky: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XX zastúpená Mgr. Igorom Paliderom, advokátom so sídlom B. XXX, a otca: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX/XX, X., o nariadenie predbežného opatrenia vo veci úpravy osobného styku dieťaťa s rodičmi, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 1P/173/2014-133 zo dňa 11. novembra 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Dospel k záveru, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je dôvodný. Rodičia maloletého nebývajú v spoločnej domácnosti, o maloletého sa od opustenia spoločnej domácnosti stará jeho matka a maloletý sa stretáva so svojim otcom iba na základe rozhodnutia súdu. Keďže nebola upravená otázka starostlivosti o maloletého, ktorá je inštitútom procesného práva, a nie je totožná s výchovou maloletého, ide iba o faktické opatrenie, ktoré neanticipuje otázku budúcej výchovy.

Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého. Súd mal rozhodnúť o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti matke ako sankciu voči otcovi, a to iba na základe tvrdení matky, ktoré nepodložila žiadnymi dôkazmi. Reagoval na skutočnosti uvádzané matkou v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a takisto na udalosti zo dňa 31.11.2015 a 4.11.2015. Poukázal na diskrimináciu otca ako rodiča zo strany matky, ÚPSVaR a OS Námestovo. Konanie OS Námestovo považoval za rozporné s čl. 12 Ústavy SR. Žiadal o zrušenie nariadeného predbežného opatrenia. Záverom poukázal na normu ÚPSVaR a dôvodovú správu k zákonu o striedavej starostlivosti.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V danom prípade poukázal prvostupňový súd na skutočnosť, že ide o faktické opatrenie, s ktorým názorom sa odvolací súd stotožňuje. Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 11CoP/58/2014-41 zo dňa 4.11.2014 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd upravil stretávanie maloletého s otcom, a to do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva a úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu účastníkov. Ako vyplýva z uvedené uznesenia a otec túto skutočnosť takisto nespochybnil, dieťa sa fakticky nachádza u matky a otec je oprávnený sa s ním stretávať vo vymedzenom čase. Nariadením predbežného opatrenia v predmetnom konaní sa pre otca nič nezmenilo. Dieťa zostáva u matky, pričom on je oprávnený sa s ním stretávať aj naďalej podľa uznesenia Krajského súdu

v Žiline č.k. 11CoP/58/2014-41 zo dňa 4.11.2014. Navyše aj z tohto dôvodu nie je možné nariadenie predbežného opatrenia v danej veci vnímať ako sankciu voči otcovi.

Základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „predbežné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi subjektmi, že nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov. Predbežné opatrenie neprejudikuje prípadný úspech, resp. neúspech v konaní o merite veci. Súd o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodne aj bez vylučenia účastníkov konania (§ 75 ods. 6 a § 131 O.s.p.), čím je daná možnosť súdu rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia aj bez toho, že by sa účastníci k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia priamo a ústne vyjadřili.

Odvolačný súd, rovnako ako súd prvého stupňa nespochybňuje skutočnosť, že pre dieťa je najlepšia výchova oboma rodičmi. Právo podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa patrí obom rodičom v zmysle ust. § 28 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Zákona o rodine. Odvolačný súd považuje za dôležité uviesť, že je preto hlavne na rodičoch, aby sa vedeli dohodnúť na spoločnej výchove dieťaťa.

Súd síce v tomto konaní zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, no týmto spôsobom iba reagoval na vzniknutý faktický stav. Dieťa bolo aj pred uvedeným rozhodnutím v osobnej starostlivosti matky, bývalo s ňou a otec mal uznesením súdu vymedzený čas na stretávanie sa s maloletým. Záverom odvolačný súd zdôrazňuje, že predbežné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka konania nariadením predbežného opatrenia.

Pokiaľ otec maloletého poukázal na to, že súd rozhodol na základe jednostranného tvrdenia matky, bez akéhokoľvek dokazovania je nutné zdôrazniť, že dokazovanie sa v konaní o nariadenie predbežného opatrenia nevykonáva. Vo veci samej vedenej na súde vykoná potrebné rozsiahle dokazovanie, v prípade potreby i znalecké dokazovanie, s cieľom zistiť, ktorý z rodičov má lepšie osobnostné predpoklady a kvalitnejšie výchovné kompetencie k osobnej starostlivosti o maloletého a k zabezpečeniu jeho zdravého vývoja, ku ktorému z rodičov viac maloletý inklinuje, resp. aké výchovné prostredie je pre neho optimálne a rozhodne, ktorému z rodičov zverí maloletého do osobnej starostlivosti, prípadne do striedavej osobnej starostlivosti. Súd bude tiež zisťovať odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, majetkové pomery jeho rodičov, ich možnosti a schopnosti a bude aj zisťovať, či je potrebné /a v akom rozsahu/ upraviť styk rodiča, ktorému nebude maloletý zverený do osobnej starostlivosti, resp. či je potrebné tento styk obmedziť, zakázať, a to vzhľadom na vek dieťaťa, jeho denný režim, miesto bydlisk rodičov ako aj na prípadné pracovné povinnosti rodičov, ich ďalšie vyživovacie povinnosti.

Opodstatnenosťou skutočností uvádzaných otcom v odvolaní proti nariadenému predbežnému opatreniu sa bude dôsledne zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Až konečné rozhodnutie vo veci ako výsledok dokazovania zohľadní všetky okolnosti, ktoré majú alebo môžu mať vplyv na úpravu styku dieťaťa s rodičmi, pretože ide iba o predbežnú úpravu, v rámci ktorej postačuje osvedčenie danosti nároku, o potrebe ktorého nie sú vážnejšie pochybnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.